ព្រះរាជាណាចក្រ កម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

តុលាការកំពូល
សំណុំរឿង រដ្ឋប្បវេណី
លេខ:៣៧៥
ចុះថ្ងៃទី០១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៩៩
សាលដីកា
លេខ:១១៤
ចុះថ្ងៃទី២០ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០០

តាងនាមប្រជារាស្ត្រខ្មែរ
តុលាការកំពូល

បានបើកសវនាការជំនុំជំរះជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី២០ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០០ ដោយមានសមាសភាពដូចតទៅ:

១-ឯកឧត្តម **ឌឹត មុន្នី** ជាប្រធាន
២-លោក **ប៉ែន ស៊ុន** ជាចៅក្រម
៣-លោក **រៀល មួន** ជាចៅក្រម
៤-លោក **ឈឹម ស៊ីផល** ជាចៅក្រម
៥-លោក **យស់ សូខឿន** ជាចៅក្រម
ជំនួសលោកសោម សិរិវឌ្ឍដែលជាចៅក្រមរបាយការណ៍

ក្រឡាបញ្ជី

-លោក **ឡេង វុធ**

តំណាងមហាអយ្យការ

-លោក **សាយ សារី** ជាព្រះរាជអាជ្ញា

ដើម្បីជំនុំជំរះ លើបណ្តឹងសាទុក្ខពីសាលដីកាលេខ ៥០៩ ចុះថ្ងៃទី ២៩ ខែកក្កដាឆ្នាំ១៩៩៩ នៃសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ ០៥ ចុះថ្ងៃទី ០៦ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៨៩ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ។

រវាងម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខឈ្មោះ ចាវ វេវ ភេទប្រុសអាយុ៣៩ ឆ្នាំ ជាតិចិន មុខរបរ ពាណិជ្ជករ មានទីលំនៅផ្ទះលេខ២០៦ ផ្លូវព្រះសីហនុ សង្កាត់បឹងកេងកងII ខណ្ឌចំការមន ក្រុងភ្នំពេញ ។ ឪពុកឈ្មោះ ចាវ វិនអ៊ី (ស) ម្តាយឈ្មោះ គូ យ៉ាលឹង (រ) ប្រពន្ធឈ្មោះសុខ ធារី មានកូនពីរនាក់ ។

មានមេធាវីលោក ដួចាន់ ធារ៉ា ។

និងចុងបណ្តឹងសាទុក្ខឈ្មោះលូ ហុង ភេទប្រុសអាយុ៥២ឆ្នាំ ជាតិចិន កាន់លិខិត ឆ្លងដែន លេខ ៨៣៩២០៧ របរកស៊ីពាណិជ្ជករ មានទីលំនៅក្រុមហ៊ុនយូតាយឡុង តូបាកូ ប្រដាក់ កូអិល ធីឌី ផ្ទះលេខ ២០៦ ផ្លូវព្រះសីហនុ សង្កាត់បឹងកេងកងII ខណ្ឌចំការមន ក្រុងភ្នំពេញ ។ ទីតាំងរោងចក្រដួលផ្លូវលេខ ២៧១ សង្កាត់ទឹកល្អក់ទី III ខណ្ឌទួលគោក ក្រុងភ្នំពេញ ។

និងចុងបណ្តឹងសាទុក្ខឈ្មោះស៊ុន យ៉េ ភេទប្រុសអាយុ ៥៥ឆ្នាំ ជាតិចិន មុខរបរពាណិជ្ជករ កាន់លិខិតឆ្លងលេខ P 1304934 ទីលំនៅក្រុមហ៊ុន យូតាយឡុង ផ្ទះលេខ២០៦ ផ្លូវព្រះសីហនុសង្កាត់បឹង

កេងកង II ខណ្ឌចំការមន ក្រុងភ្នំពេញ ទីតាំងរោងចក្រ ផ្លូវលេខ២៧១ សង្កាត់ទឹកល្អក់៣ ខណ្ឌចំការមន ក្រុងភ្នំពេញ ។

តំណាងដោយលោកជិន ហេ្ស និងលោកម៉ា ជីភីង

មានមេធាវីលោកគី តិច ជាតំណាង

អំពីវិវាទ - សុំរំលាយកិច្ចសន្យា

- សុំដកភាគហ៊ុន អាគារឃ្លាំង

-ទារជម្ងឺចិត្ត ២០ ម៉ឺនដុល្លា

បានឃើញបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ៤១២ ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩៩៩ របស់លោកចាវ វេវ និង លោកស្រី សុខ ជាវី ប្តឹងមិនសុខចិត្តពីសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ ៥០៩ ចុះថ្ងៃទី២៩ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៩ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ លើសេចក្តីសម្រេចទាំងមូល ។

បានឃើញសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៣៧៥ ចុះថ្ងៃទី០១ ខែធ្នូឆ្នាំ១៩៩៩ របស់តុលាការកំពូល។

តាមពាក្យបណ្តឹង អង្គសេចក្តី ចុះថ្ងៃទី០១-១២-៩៧ របស់ឈ្មោះចាវ វេវ និងនាងសុខ ជាវី ប្តី-ប្រពន្ធ) ជាដើមចោទថា ចុងចម្លើយឈ្មោះលូ ហុង និងឈ្មោះស៊ីន យ៉េ មិនបានគោរពតាម លក្ខខ័ណ្ឌ នៃកិច្ចសន្យា (លក្ខន្តិកៈ) របស់ក្រុមហ៊ុន ដែលជាហេតុធ្វើឱ្យភាគីរបស់ខ្លួន មានការខាតបង់ យ៉ាងច្រើន អំពីការបើកក្រុមហ៊ុននេះ ហើយជាពិសេសក្នុងចម្លើយ បានបញ្ជូនមនុស្សមកស្នាក់នៅក្នុងក្រុមហ៊ុន ដោយវាតទីធ្វើជាម្ចាស់ ក្រុមហ៊ុនទៀតផង ហេតុនេះខ្លួនសុំប្តឹងទាមទារះ

១- សុំរំលាយកិច្ចសន្យា(លក្ខន្តិកៈក្រុមហ៊ុន ចុះថ្ងៃទី០៩-១២-១៩៩៥)

២- សុំដកយកភាគហ៊ុន និង ចំណែកដី អាគារ និងឃ្លាំងមកវិញ

៣- សុំឱ្យសងការខូចខាត និងប្រាក់ជម្ងឺចិត្តចំនួន២០ម៉ឺន ដុល្លា US

បានឃើញសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ ២៧(ក) ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ១៩៩៨ របស់តុលាការក្រុងភ្នំពេញ សម្រេចចំពោះមុខដើមចោទ កំបាំងមុខចុងចម្លើយ ដែលមានខ្លឹមសារ នៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅ :

១- ទទួលពាក្យបណ្តឹង របស់ដើមចោទឈ្មោះចាវ វេវ និងប្រពន្ធឈ្មោះសុខ ជាវី ចុះថ្ងៃទី០១-១២-១៩៩៧ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ និងគតិច្បាប់ ។

២-រំលាយកិច្ចសន្យា (លក្ខន្តិកៈក្រុមហ៊ុនយូតាយឡុង តូបាកូ ប្រូដាក់ កូអិលធីឌី) ចុះថ្ងៃទី០៩-១២- ១៩៩៥ ចោលជាអាសារបង់ ចាប់ពីថ្ងៃប្រកាសសាលក្រមនេះតទៅ ។

៣-ប្រគល់ទីតាំងដែលមានដី អាគារ ឃ្លាំង រោងចក្រ ស្ថិតនៅតាមបណ្តោយផ្លូវលេខ២៧១ សង្កាត់ទឹកល្អក់៣ ខណ្ឌទួលគោក ក្រុងភ្នំពេញ ដែលជាភាគហ៊ុនរបស់ដើមចោទ ឱ្យទៅឈ្មោះចាវ វេវ និង ប្រពន្ធឈ្មោះសុខ ជាវី វិញ ចាប់ពីថ្ងៃប្រកាសសាលក្រមនេះតទៅ ។

៤- ប្រគល់ប្រាក់ ១៥០.០០០ USD (ដប់ប្រាំម៉ឺនដុល្លា) និង ម៉ាស៊ីនផលិតបារី ដែលជាភាគហ៊ុន របស់ចុងចម្លើយឱ្យទៅឈ្មោះ លូ ហុង និងឈ្មោះ ស៊ុន យេ វិញចាប់ពីថ្ងៃប្រកាស សាលក្រមនេះតទៅ ។

៥- បង្គាប់ឱ្យឈ្មោះលូ ហុង និង ស៊ុន យេ សងសោហ៊ុយបង់ខាតជាប្រាក់ចំនួន១៧០.០០០ USD (ដប់ប្រាំពីរម៉ឺនដុល្លា) និងប្រាក់ជំងឺចិត្ត ៣០.០០០ USD (បីម៉ឺនដុល្លា) ឱ្យទៅដើមចោទឈ្មោះចាវ វេវេនិងប្រពន្ធឈ្មោះ សុខ ធារី វិញចាប់ពីថ្ងៃប្រកាសសាលក្រមនេះតទៅ។ សំណូមពរលើសពីនេះ បដិសេធចោល។ ក្នុងករណីចុងចម្លើយមិនព្រមសងប្រាក់គ្រប់ចំនួនទៅឱ្យដើមចោទទេនោះ សម្រេចរឹប អូសទ្រព្យសម្បត្តិជាភាគហ៊ុនរបស់ចុងចម្លើយ ដើម្បីលក់ឡាយឡុងធានាសំណង ។

៦- បង្គាប់ឱ្យចុងចម្លើយបង់ប្រាក់ប្រដាប់ក្តី ៧០០០រៀល គឺ ប្រាក់ចុះបញ្ជីក្តី និង ពន្ធហ្នឹង ១៨០០រៀល រង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់២០០រៀល រង្វាន់អ្នកប្រគល់ដីកាកោះ៥០០០រៀល សរុប ៧០០០រៀល តែប្រាក់នេះ ដើមចោទបានបង់រួចហើយ ។ កាលបើហួសបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ បង្គាប់ឱ្យចុង ចម្លើយ សងប្រាក់នេះ ទៅដើមចោទទៅវិញ និងឱ្យបង់ពន្ធសមាមាត្រ មួយភាគរយ លើទឹកប្រាក់ សរុបម្ភៃ ម៉ឺនដុល្លា អាមេរិក ។

៧- សាលក្រមនេះ ជំនុំជំរះជាសាធារណៈ ចំពោះមុខ ដើមចោទ កំបាំងមុខចុងចម្លើយ សម្រេច បើកផ្លូវឧទ្ធរណ៍ តាមកំណត់ច្បាប់ គិតចាប់ពីថ្ងៃផុតបណ្តឹងទាស់ ។

បានឃើញ បណ្តឹងទាស់ និងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៨ របស់លោកជិន ហ្សេ និងលោកម៉ា ថេពីង ទទួលសិទ្ធិពីលោកលូ ហុង និងលោក ស៊ុន យេ ប្តឹងមិនសុខចិត្ត និងសាលក្រម រដ្ឋប្បវេណីលេខ ២៧(ក) ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែកុម្ភៈឆ្នាំ១៩៩៨ របស់តុលាការក្រុងភ្នំពេញ លើសាលក្រមទាំង មូល។

បានឃើញសាលដីកា របៀបលេខ ១៥ ចុះថ្ងៃទី ២៥ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ១៩៩៩ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ សម្រេចចំពោះមុខគូក្តី ដែលមានខ្លឹមសារ នៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅ :

បង្គង់ចាត់របៀប អង្កេតបន្ថែម នូវចំណុចខ្វះខាតទាក់ទិននឹងរឿងក្តី និងបង្គាប់ឱ្យគូភាគីជូន ភស្តុតាងបន្ថែម ។

បានឃើញសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ ៥០៩ ចុះថ្ងៃទី២៩ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៩ របស់សាលា ឧទ្ធរណ៍ សម្រេចចំពោះមុខគូក្តី ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅ :

១- ទទួលបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់មេធាវីចុងចម្លើយ ចុះថ្ងៃទី ១៦-១១-១៩៩៨ ទុកជាត្រឹមត្រូវ តាម ទម្រង់ និង គតិច្បាប់ ។

២- ទទួលស្គាល់លិខិតផ្ទេរសិទ្ធិជូនមេធាវី ប៊ុច វិច្ឆិកា របស់ចុងចម្លើយ និងលិខិតផ្ទេរសិទ្ធិ របស់ ដើមចោទ ជូនលោកមេធាវី ការ សាវុត្ថ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ ។

៣- បដិសេធសាលក្រមលេខ ២៧(ក) ចុះថ្ងៃទី២៧-០២-១៩៩៨ របស់តុលាការក្រុងភ្នំពេញ ចោលជាអសារបង់ ។

៤- ទទួលពាក្យបណ្ដឹងរបស់ដើមចោទសុំរំលាយលក្ខន្តិកៈក្រុមហ៊ុនយូតាយឡុង តូបាកូ ប្រូដាក់កូអិលធីឌី និងសុំដកភាគហ៊ុនវិញ ព្រមទាំងបណ្ដឹងសុំឱ្យទទួលស្គាល់ភាគហ៊ុនរបស់ភាគីចុងចម្លើយមានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ ។

៥- រំលាយលក្ខន្តិកៈក្រុមហ៊ុនយូតាយឡុង តូបាកូ ប្រូដាក់ កូអិលធីឌី ចុះថ្ងៃទី០៩-១២-១៩៩៥ ចោលជាអសារបង់ ។

៦- ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ក្រុមហ៊ុន យូ តាយឡុង តូបាកូ ប្រូដាក់កូអិលធីឌី ទាំងអស់ ព្រមទាំងទីតាំងមានអាគារ ឃ្លាំង រោងចក្រ ស្ថិតនៅបណ្ដោយផ្លូវលេខ ២៧១ សង្កាត់ទឹកល្អក់III ខណ្ឌទួលគោក ក្រុងភ្នំពេញ ត្រូវលក់ឡាយឡុង បែងចែកជូនភាគី ជាភាគសមាមាត្រ តាមចំនួនភាគហ៊ុនដូចខាងក្រោម :

-ឈ្មោះ ចាវ វេវ ត្រូវបាន៣០ភាគរយ (សាមសិបភាគរយ)

-ឈ្មោះ ស៊ុន យ៉េ ត្រូវ បាន៣០ភាគរយ(សាមសិបភាគរយ)

-ឈ្មោះ លូ ហុង ត្រូវបាន៤០ភាគរយ(សែសិបភាគរយ)

៧- បង្គាប់ឱ្យឈ្មោះ ចាវ វេវ និងប្រពន្ធ សងការខាតបង់ និងជម្ងឺចិត្ត ទៅឱ្យចុងចម្លើយចំនួន ៥០.០០០ ដុល្លាអាមេរិក(ប្រាំម៉ឺនដុល្លា) ។ សំណូមពរលើសពីនេះ បដិសេធចោល ។

៨-កាត់យកប្រាក់ប្រដាប់ក្ដីជាន់សាលាឧទ្ធរណ៍ចំនួន១៣.០០០រៀល ដែលដើមបណ្ដឹងឧទ្ធរណ៍បានបង់ទុករួចគឺពន្ធហ្នឹង និងពន្ធចុះបញ្ជី ២.៥៥០រៀល រង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់៤៥០រៀល ចំណាយ ក្នុងកិច្ចប្រគល់ដីកាកោះ ៥.០០០រៀល និងចំណាយលើអាជ្ញាធរតុលាការ ៥.០០០រៀល ។

- បង្គាប់ឱ្យដើមចោទសងប្រាក់ ១៣.០០០រៀល ទៅចុងចម្លើយវិញ ។

-បង្គាប់ឱ្យភាគីដើមបណ្ដឹងឧទ្ធរណ៍ បង់ប្រាក់៥០ ដុល្លាអាមេរិក ទៅធនាគារគ្រេឌីត៍ អាហ្គ្រីកូលឥណ្ឌូស៊ុយអេស៍ ជាថ្លៃ ស្រាវជ្រាវឯកសារ ដែលធនាគារទាមទារ ។

-បង្គាប់ឱ្យដើមចោទ និងចុងចម្លើយ បង់ពន្ធសមាមាត្រមួយភាគរយនៃចំណែកប្រាក់រៀងៗខ្លួន ។ ប្រាក់ពន្ធនេះ ៨០% ត្រូវបានជាប្រយោជន៍ ថវិកាជាតិ និង ២០% ត្រូវបានជារង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីទូទាំងប្រទេស ។

៩- សាលដីកានេះ ជំនុំជំរះ និងប្រកាសជាសាធារណៈចំពោះមុខគូក្ដីបើកផ្លូវសាទុក្ខក្នុងកំណត់ច្បាប់ ។

បានឃើញបណ្ដឹងសាទុក្ខលេខ ៤១២ ចុះថ្ងៃទី ២៣ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ១៩៩៩ របស់លោកចាវ វេវ និងលោកស្រីសុខ ធារី ដែលប្ដឹងមិនសុខចិត្តនឹងសាលដីកាលេខ ៥០៩ ចុះថ្ងៃទី២៩ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៩ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ លើសេចក្ដីសម្រេចទាំងមូល ។

បានឃើញសារណា ចុះថ្ងៃទី១៧ ខែ មករា ឆ្នាំ២០០០ របស់ឈ្មោះចាវ វេវេ និងប្រពន្ធឈ្មោះសុខ ធារី

-បានឃើញសារពអាតប ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០០ របស់មេធាវី គី តិច ជាតំណាងឲ្យលោក JIN GE លោក MA TIEPING

-បានស្តាប់របាយការណ៍ របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍

-បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋាន របស់ណាងមហាអយ្យការថាៈ

យល់ឃើញថា បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់ដើមចោទស្ថិតនៅក្នុងកំណត់ច្បាប់ គប្បីលើកយកមក ពិនិត្យពិចារណា ។

សូមក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជំរះ សម្រេចតាមច្បាប់ ។

បានស្តាប់ចម្លើយរបស់ឈ្មោះ ចាវ វេវេ ជាដើមចោទ និង ជាដើមបណ្តឹងសាទុក្ខ នៅពេលជំនុំជំរះបានឆ្លើយថា៖ ព្រោះសាលក្រមបានចូលជាស្ថាពរហើយ សាលាឧទ្ធរណ៍នៅតែយកមកកាត់ទៀត សំណូមពរសុំឱ្យសាលក្រមរបស់តុលាការក្រុងចូលជាស្ថាពវិញ ដើម្បីយកទៅអនុវត្តតាមច្បាប់ ។

បានស្តាប់ចម្លើយរបស់មេធាវីគី តិច តំណាងឱ្យលោកលូ ហុង និងលោកស៊ុន យេ ជាចុងចម្លើយ និងចុងបណ្តឹងសាទុក្ខ នៅពេលជំនុំជំរះបានឆ្លើយថា៖ ខ្លួនសុំបដិសេធ ការលើកឡើង របស់លោក ចាវ វេវេ ចោលទាំងស្រុង ព្រោះថាលោកលូ ហុង និងលោកស៊ុន យេ ដែលជាភាគីតំណាងឱ្យក្រុមហ៊ុននៃសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតចិន បានបញ្ជូនអ្នកបច្ចេកទេសពីប្រទេសចិន មករៀបចំរោងចក្រ ដំណើរការទៅមុខជាលំដាប់។ ឆ្លៀតឱកាសនេះលោកចាវ វេវេ បានធ្វើពាក្យបណ្តឹងទៅតុលាការក្រុង សុំរំលាយកិច្ចសន្យា និងលក្ខន្តិកៈក្រុមហ៊ុនចោល ហើយថែមទាំងប្តឹងហាមឃាត់ និងប្តឹងសុំឱ្យអ្នកបច្ចេកទេស ដែលជាភាគីខាងលោកលូ ហុង, ស៊ុន យ៉េ ចេញពីរោងចក្រក្នុងគោលបំណងកេងបន្លំយកភាគហ៊ុន និងដណ្តើមទាំងស្រុងលើក្រុមហ៊ុន ។

បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់មេធាវីលោកដួ ចាន់ដារ៉ា នៅពេលជំនុំជំរះថា៖

សាលក្រមលេខ ២៧(ក) ចុះថ្ងៃទី២៧-០២-៩៨ របស់តុលាការក្រុង បានចូលជាស្ថាពរហើយ ហេតុនេះ ត្រូវបានតុលាការក្រុងភ្នំពេញចេញសេចក្តីសម្រេចលេខ ២១៤៥ ត.រ ចុះថ្ងៃទី១៨-១១-៩៨ ដោយមូលហេតុប្តឹងក្រោយពេលសាលក្រមចូលជាស្ថាពរ ។ ដោយតុលាការក្រុងភ្នំពេញ បានជូន ដំណឹងទៅតាមច្បាប់អស់ហើយ ដូចជា បិទនៅលំនៅដ្ឋាន របស់ចុងចម្លើយ និងលើកក្រោយចូរតាមទំព័រ កាសែតទៀត ព្រមទាំងធ្វើទៅតាមប្រពន្ធ័EMS ដែលជាប្រព័ន្ធរហ័សទាន់ចិត្ត តាមឯកសារភ្នំពេញ EMS ចំនួនពីរច្បាប់ ដែល EMS ម៉ាការ និងមិនបានបញ្ជាក់ថា បានប្រគល់ឱ្យសាមុីខ្លួន នៅថ្ងៃទី០៨-៤-៩៨ និងថ្ងៃទី១២-៤-៩៨ ។លិខិតបញ្ជាក់លេខ៧៩៨របស់ប្រធាននាយកដ្ឋានប្រៃសណីយ៍ ផ្នែកប្រព័ន្ធEMSបញ្ជាក់ថា

ឯកសារ EE000058181 KH និង EE0000 58218 KH បានចែកដល់ដៃអ្នកនៅប្រទេសចិន និង ម៉ាការ ហើយ ។

-ទន្ទឹមនឹងនោះ ភាគីចាញ់ក្តីពុំសុខចិត្ត ក៏បានឡើងមកប្តឹងនៅសាលាឧទ្ធរណ៍ ពីសាលក្រមកំបាំងមុខស្លាពរនេះ សាលាឧទ្ធរណ៍បែរជាទទួលចុះបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ដែលខុសពីសមត្ថកិច្ចដែលច្បាប់បានកំណត់ ហើយសាលាឧទ្ធរណ៍បានលើកយកសំណុំរឿងក្តីនេះមក ជំនុំជំរះ បានសម្រេចសេចក្តី ចេញសាលដីកាលេខ ៥០៩ ចុះថ្ងៃទី២៩-០៧-៩៩ បដិសេធសាលក្រមស្លាពរបស់តុលាការ ក្រុងភ្នំពេញចោល ហើយសម្រេចឱ្យភាគីកូនក្តី ខ្លួនចាញ់ក្តីយ៉ាងអយុត្តិធម៌ ចំណាត់ការរបស់សាលាឧទ្ធរណ៍ធ្វើយ៉ាងនេះ គឺមានការខុសឆ្គងនិងបំពានលើនីតិវិធីយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ ពីព្រោះសាលាឧទ្ធរណ៍ពុំមានសមត្ថកិច្ច ទទួលបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ហើយដោះស្រាយចេញសាលដីកា លើសាលក្រមស្លាពរ របស់តុលាការក្រុងភ្នំពេញបានឡើយ ។

សាលាឧទ្ធរណ៍ទទួលស្គាល់លិខិតផ្ទេរសិទ្ធិរបស់ឈ្មោះលូ ហុង និងស៊ុន យ៉េ ថាត្រឹមត្រូវដែលលិខិតនេះគ្មានលក្ខណៈគតិយុត្តិទេព្រោះលិខិតទាំងនេះជាភាសាចិន និងភាសាខ្មែរ ធ្វើនៅថ្ងៃតែមួយហើយ នៅប្រទេសចិនឯណាមិនមែននៅប្រទេសខ្មែរទេ ម្យ៉ាងទៀតសំអាងថា លិខិតផ្ទេរសិទ្ធិបញ្ជាក់ត្រឹមត្រូវពីមេធាវីចិន តើសាលាឧទ្ធរណ៍មានភស្តុតាងអីបញ្ជាក់ថាលោកឈឹង ចៀនស៊ីន ជាមេធាវីចិននោះការបញ្ជាក់នេះ ក៏មិនបញ្ជាក់ថាលោកជាមេធាវីឡើយ ដូច្នេះលិខិតនេះ គ្មានអានុភាពគតិយុត្តិទេ ដែលនាំឱ្យការផ្ទេរសិទ្ធិទៅលោក គី តិច ក៏មិនត្រឹមត្រូវដែរ ។

មានច្បាប់ណាដែលអនុញ្ញាតឱ្យតុលាការខ្មែរទទួលស្គាល់មេធាវីបរទេស បើសាលាឧទ្ធរណ៍ទទួលស្គាល់ការបញ្ជាក់ និងប្រថាប់ត្រារបស់មេធាវីបរទេសដែលសរសេរអក្សរចិន គឺផ្ទុយនឹងច្បាប់ធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលជាច្បាប់កំពូលត្រង់មាត្រាទី៥ ។

សំណូមពរៈ

សូមឯកឧត្តម ក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជំរះ សម្រេចបដិសេធ សាលដីការបស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដោយឥតបង្វិល និងសម្រេចតម្កល់ដីកាសម្រេចលេខ ២១៤៥ ត.រ ចុះថ្ងៃទី ១៨-១២-៩៨ ទុកជាបានការពេញទាំងមូលដើម្បីចាត់ការអនុវត្ត សាលក្រមស្លាពរលេខ២៧ (ក) តាមច្បាប់ ។

បានស្តាប់សចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់មេធាវី លោក គី តិច នៅពេលជំនុំជំរះថាៈ

<u>អំពីចំណាត់ការរបស់តូលាការក្រុងភ្នំពេញ :</u>

ការដែលតុលាការក្រុងភ្នំពេញ ជូនដំណឹងពីសាលក្រមកំបាំងមុខតាមរយៈ ចុះផ្សាយតាម ពត៌មានបិទនៅទីស្នាក់ការក្រុមហ៊ុនគឺសំរាប់តែភាគីដើមចោទ (ចាវវេវ) មើលតែប៉ុណ្ណោះ ដោយហេតុថា កូនក្តីរបស់ខ្ញុំបាទ(លូហុង+ស៊ុនយ៉េ) បានចាកចេញពីប្រទេសកម្ពុជា ដោយព្រឹត្តការណ៍ ថ្ងៃទី៥-៦-៧-៩៧ អស់ទៅហើយ។ ដូចជាការបញ្ជាក់របស់ចៅសង្កាត់នៅលើខ្នងដីកាកោះនិងលិខិតជូនដំណឹងពីសាលក្រមកំបាំងមុខស្រាប់ ។

ចំពោះការជូនដំណឹងតាមរយៈEMS ក៏កូនក្តីខ្ញុំបាទពុំដែលបានឃើញ និងទទួលម្តងណាឡើយ តាមឯកសារដែលភាគីដើមចោទបានដាក់ជូនតុលាការ គឺឃើញមានតែឈ្មោះនៃអាសយដ្ឋាននិងហត្ថលេខា របស់អ្នកធ្វើចេញប៉ុណ្ណោះទេ ហើយលិខិតបែបនេះ នរណាក៏អាចធ្វើបានដែរ ឯស្នាមមេដៃអ្នកទទួលគឺពុំមានទាំងអស់ នេះសបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ថា ជាឯកសាររៀបចំឡើងដោយដើមចោទ និងការសុំប្រគល់ពី តុលាការក្រុងភ្នំពេញដើម្បីឱ្យរឿងក្តីនេះចូលស្ថាពរបាន។ចំពោះឯកសារបញ្ជាក់ចេញពីក្រសួងប្រៃសណីយ៍ និងទូរគមនាគមន៍លេខ ៧៩៨ ប. ចុះថ្ងៃទី១៩-៨-៨៩ និងលិខិតលេខ៩៩០.៩០១ ចុះថ្ងៃទី ០៣-៩-៩៩ របស់ ក្រុមហ៊ុនធៀនពរចំកាត់គឺជាឯកសារថ្មីដែលភាគីដើមចោទ ធ្វើឡើងដោយខ្លួនឯង និងគ្មានតាមបញ្ជាពីតុលាការ ឡើយ ហើយតុលាការកំពូលមានសមត្ថកិច្ចជំនុំជំរះ តែទៅលើអង្គច្បាប់ប៉ុណ្ណោះ ពុំអនុញ្ញាតិឱ្យគូក្តីដាក់សំអាងបន្ថែម រឺ អង្កេតបន្ថែមនោះទេ ។

តុលាការក្រុងភ្នំពេញ ចាត់ការរឿងក្តីនេះ មានរយៈពេលតែ២ខែ ប៉ុណ្ណោះ រឿងចូលថ្ងៃទី០១-១២-៩៧ ជំនុំជំរះថ្ងៃទី២៧-០២-៩៨ គឺជាការប្រញាប់ប្រញាល់បំផុត។ តាមនីតិវិធីនិងសារាចរណែនាំលេខ០៤ សរធ៩៤ ចុះថ្ងៃទី២២-១១-៩៤ របស់ក្រសួងយុត្តិធមិត្រង់ចំណុច ក-ខ និង ធ បានបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ថា តុលាការត្រូវបង្អង់រឿងទុកមួយអន្លើ ប្រសិនបើតុលាការស្វែងរកគូក្តីណាមួយពុំទាន់ឃើញ ប៉ុន្តែក្នុងរឿងក្តីនេះ តុលាការក្រុងភ្នំពេញ បែរជាធ្វើការជំនុំជំរះ យ៉ាងប្រញាប់ប្រញាល់ទៅវិញ ។

នៅក្នុងរឿងក្តីនេះ តុលាការក្រុងភ្នំពេញ ទាំងភាគីដើមចោទសុទ្ធតែបានដឹងច្បាស់ថា រាល់បណ្តាក្រុមហ៊ុនវិនិយោគធំៗ របស់មិនសុទ្ធតែជាក្រុមហ៊ុនចំនុះរដ្ឋ(មានភាគហ៊ុនរដ្ឋក្នុងនោះ) ហើយសុទ្ធតែបានដឹងថា នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាយើងនេះ មានស្ថានទូតចិន តាំងនៅជាយូរណាស់មកហើយ ចុះហេតុអ្វីក៏តុលាការក្រុងភ្នំពេញពុំបានជូនដំណឹងពីលិខិតផ្សេងៗរបស់ខ្លួននិងសាលក្រមកំបាំងមុខតាមរយៈស្ថានទូតនេះទៅវិញ ។

ការលើកឡើង និងការបង្ហាញអំពីអំពើរបស់តុលាការក្រុងភ្នំពេញខាងលើនេះ សបញ្ជាក់ ឱ្យឃើញថា តុលាការក្រុងភ្នំពេញ បានឃុបឃិតជាមួយដើមចោទអនុវត្តផ្ទុយពីនីតិវិធី ហើយរឿងនេះមិនអាច ចូលជាស្ថាពរបានទេ ដោយហេតុថាគ្មានស្នាមមេដៃឬ ហត្ថលេខាទទួលលើសាលក្រមកំបាំងមុខ ពីកូនក្តីខ្ញុំបាទឡើយដូច្នេះគ្មានរយៈពេលណាមួយដែលអាចរាប់បាន ១៥ថ្ងៃ (ផុតបណ្តឹងទាស់)និង២ខែផុតបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍បានឡើយ ។

-អំពីចំណាត់ការរបស់សាលាឧទ្ធរណ៍៖

ក្រោយពីបានទទួលបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍លើសេចក្តីសម្រេចលេខ២១៤៥ តរ. ចុះថ្ងៃទី១៨-១១-៩៨ របស់តុលាការក្រុងភ្នំពេញរួចមក សាលាឧទ្ធរណ៍ក៏បានលើករឿងនេះ មកចាត់ការតាមនីតិវិធីដោយយល់ឃើញថាតុលាការក្រុងភ្នំពេញ ពុំអាចផ្តល់យុត្តិធម៌ក្នុងរឿងក្តីនេះបានកូនក្តីខ្ញុំបាទក៏បានព្រមព្រៀងគ្នាតាមរយៈសារណា ដាក់ជូនសាលាឧទ្ធរណ៍ សុំបោះបង់បណ្តឹងទាស់ចោល និងសុំប្តឹងឧទ្ធរណ៍តែម្តង ។ នៅថ្ងៃ

ទី២៥-០២-៩៩ សាលាឧទ្ធរណ៍ក៏បានលើករឿងនេះមកធ្វើការ ជំនុំជំរះដោយសម្រេចឱ្យចុះបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍និងចាត់របៀប អង្កេតបន្ថែម បង្គាប់ឱ្យគូភាគីជូនសំអាងបន្ថែម ពេលនោះទាំងភាគីដើមចោទ ទាំងមេធាវីដើមចោទ ទាំងព្រះរាជអាជ្ញា ពុំមានការជំទាស់លើនីតិវិធីនេះឡើយ ហើយភាគីដើមចោទ ថែមទាំងដាក់សំអាងថ្មីជូន សាលាឧទ្ធរណ៍ទៀតផង ហើយការសម្រេចបែបនេះ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ក៏បានស្រប ទៅនឹងមាត្រា១៩៤ វាក្យខ័ណ្ឌ២ មាត្រា១៩៨ និងមាត្រា១៨៥ នៃច្បាប់ស្តីពីនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌផងដែរ។ នៅថ្ងៃទី២៩-៧-៨៩ ក្រោយពីបានអង្កេត និង ទទួលបានសំអាងពីគូភាគី ពិសេសគឺ ទទួលបានលិខិតបញ្ជាក់ពីធនាគារ INDOSUEZ អំពីប្រាក់ដែលលូ ហុង និងស៊ុន យ៉េ បានបញ្ចូលមកដាក់ហ៊ុន និង រាល់ការបើកប្រាក់ពីលេខគណៈនេយ្យក្រុមហ៊ុន នេះ សុទ្ធតែមានហត្ថលេខាពីចាវ វេវ នោះ សាលាឧទ្ធរណ៍ក៏សម្រេចបើកសវនាការជាលើកទី២ ដោយសម្រេច ទទួលស្គាល់ភាគហ៊ុនឡើងវិញ តាមអំណាចសាលដីកាលេខ ៥០៩/២៩-៧-៩៩ ខ្ញុំបាទសូមបញ្ជាក់ថា នៅពេលសវនាការអង្គសេចក្តីនេះ គឺគ្មានការជំទាស់ពីភាគីណាមួយឡើយ ពោលគឺដំណើរការនីតិវិធីដូចធម្មតា ប៉ុន្តែដោយភាគី ចាវ វេវ ដែលតែងតែមានបំណងរំលោភយកភាគហ៊ុន កូនក្តីខ្ញុំបាទទាំងពុំបានសម្រេចនោះ ទើបគាត់ប្តឹងសាទុក្ខមកតុលាការកំពូល ។

ផ្អែកតាមការលើកឡើងក្នុងសារណា ក៏ដូចជាការសន្និដ្ឋាន របស់ដើមចោទ និងលោកមេធាវីដើមចោទ ត្រង់ចំណុចសំណូមពរសុំឱ្យតុលាការកំពូល បដិសេធសាលដីការបស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដោយឥតបង្វិល និងសម្រេចតម្កល់ដីកាសម្រេចលេខ២១៤៥ ត.រ របស់តុលាការក្រុងភ្នំពេញនោះ ខ្ញុំបាទយល់ឃើញថា៖

-ប្រសិនបើតុលាការកំពូល សម្រេចតាមសំណូមពរនេះមែន នោះវាជាការសម្រេចផ្ទុយពីមាត្រា ២២១-២២៥ នៃច្បាប់ស្តីពីនិតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ។

-បើតុលាការកំពូល យល់ឃើញថា សាលាឧទ្ធរណ៍ធ្វើខុសនីតិវិធីដោយលើកយករឿង មកធ្វើការជំនុំជំរះ ផ្ទុយពីបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍នោះ វាជាកំហុសរបស់សាលាឧទ្ធរណ៍ តុលាការកំពូលត្រូវ បដិសេធសាលដីកា របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ហើយបង្វិលសំណុំរឿងឱ្យសាលាឧទ្ធរណ៍ធ្វើការជំនុំជំរះ ជាថ្មីឡើងវិញ កូនក្តីខ្ញុំបាទបានដាក់ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍លើដីកាសម្រេចលេខ២១៤៥ តរ.ចុះថ្ងៃទី១៨-១១-៩៨ រួចហើយ ដូច្នេះ តុលាការកំពូលពុំគួរ បង្វិលកំហុសនីតិវិធីរបស់តុលាការ មកដាក់លើកូនក្តីខ្ញុំបាទឱ្យទទួលរងគ្រោះបាត់បង់ផលប្រយោជន៍អស់ប្រាក់ ប្រហែល១៣០ម៉ឺនដុល្លាអាមេរិក ដូច្នេះទេ ។

ហេតុដូច្នេះខ្ញុំបាទ សុំឱ្យតុលាការកំពូល ពិចារណា និងសម្រេចតម្កល់សាលដីកាលេខ៥០៩ ចុះថ្ងៃទី ២៩-៧-៩៩ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ទុកជាបានការពេញទាំងមូល និង ផ្តល់យុត្តិធម៌ដល់កូនក្តីខ្ញុំបាទទៅក្នុងរឿងក្តីនេះតាមច្បាប់ ។

លោកមេធាវី ជួ ចាន់ធារ៉ា បានធ្វើការឆ្លើយតបថា៖

តុលាការគ្រាន់តែចេញលិខិតហើយ តែពេលផ្ញើមកវិញ ឃើញមានស្នាមមេដៃរបស់ភាគី ម្ខាងនោះហើយ រួចក៏បានផ្ញើលិខិតអញ្ជើញឱ្យមកចូលតុលាការទៀត ។

បញ្ហាលិខិតផ្ទេរសិទ្ធិគឺ ពុំមានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវទេ ព្រោះវាពុំមានអានុភាពគតិយុត្តិទេ ចំណែកលោកស៊ុន យ៉េ បានផ្ញើលិខិតតាមប្រព័ន្ធ EMS មកហើយ ឯម៉ាស៊ីនវិញ គាត់ថា បានផ្ញើប្រាក់មកអស់ជាង១០០ម៉ឺនដុល្លា នោះពុំត្រឹមត្រូវទេ លុយដែលផ្ញើមកនេះ គឺជារបស់លោកទឹង តាំមិញ សំរាប់សងថ្លៃកៅស៊ូទេ ជាការពិតណាស់ប្រាក់នេះ មិនមែនជារបស់លោកលូ ហុង ទេ ធនាគារអាំងដូស៊ីអេ ក៏បានបញ្ជាក់មកច្បាស់ណាស់ គឺវាស្របតាមនឹងថ្ងៃខែនោះទាំងអស់ប្រាកដណាស់លោកលូ ហុង និងលោកស៊ុន យ៉េ គឺចង់បានប្រយោជន៍ពីកូនក្តីខ្ញុំបាទទាំងស្រុង ។

លោកមេធាវីគី តិច បានធ្វើការឆ្លើយតបថា ៖

ខ្ញុំបាទសូមបញ្ជាក់ការលើកឡើងរបស់លោកមេធាវីដើមចោទថា លិខិតផ្ទេរសិទ្ធិរបស់ខ្ញុំបាទពុំស្របច្បាប់ ដោយហេតុថា មានសរសេរជាអក្សរចិនផង អក្សរអង់គ្លេសផង និងអក្សរខ្មែរផង ហើយការបញ្ជាក់របស់មេធាវីចិនលើលិខិតនេះ មានចុះថ្ងៃ-ខែ-ឆ្នាំខុសគ្នានោះ ជាការពុំត្រឹមត្រូវទេ ព្រោះឯកសារ ជាភាសាបរទេស គេអាចបកប្រែបាន ឯការចុះថ្ងៃ-ខែ-ឆ្នាំខុសគ្នារបសមេធាវី លើស្នាមមេដៃ ឬ ហត្ថលេខា នោះ ថាពិតប្រាកដនៅចំពោះមុខច្បាប់ ។

-ច្បាប់ហាមឃាត់តែលើមេធាវីបរទេសមិនអាចមកការពារនៅក្នុងតុលាការកម្ពុជាប៉ុណ្ណោះ មិនបានហាមឃាត់លើការបញ្ជាក់ក្នុងឯកសារ រណបនោះទេ ។

- លោកស៊ុន យ៉េ នៅតែជាសមាជិកភាគហ៊ុននោះដដែល សំខាន់នៅលើការទទួលស្គាល់ របស់ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ក្នុងលក្ខន្តិកៈបច្ចុប្បន្នក៏នៅមានឈ្មោះស៊ុន យ៉េ ដែរមិនអាចយកលិខិតដែលគ្មានស្នាមមេដៃ រឺ ហត្ថលេខា របស់ស៊ុន យ៉េ មកបញ្ជាក់ថាស៊ុន យ៉េ បានបោះបង់ភាគហ៊ុននោះឡើយ។

នៅសាលាឧទ្ធរណ៍ ភាគីដើមចោទបានអនុវត្តតាមដីកាចាត់របៀបត្រឹមត្រូវហើយ ព្រមទាំងបានជូនសំអាងថ្មីរៀងៗខ្លួនរួចហើយ ។

ប្រាក់ដែលមេធាវីថា ជារបស់ក្រុមហ៊ុន យូតែឡុង ជាការមិនពិតទេ ព្រោះពេលនោះក្រុមហ៊ុននេះមិនទាន់កើតផង ហេតុអ្វីបានទៅជាប្រាក់របស់ក្រុមហ៊ុននេះកើត ។

លោកមេធាវី ជូ ចាន់ធារ៉ា បានធ្វើការឆ្លើយតបថា៖

លិខិតដែលខ្ញុំបាទបានជូនឯកឧត្តមនេះ គឺមានការបញ្ជាក់ត្រឹមត្រូវណាស់ ព្រោះមានលេខគណនេយ្យរបស់លោក ចាវ វេវ ។

-ក្រោយពីបានស្តាប់របាយការណ៍ របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍

-ក្រោយពីបានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋាន របស់តំណាងមហាអយ្យការ

-ក្រោយពីបានស្តាប់ចម្លើយ របស់លោកចាវ វេវ និង តំណាងរបស់លោកលូ ហុង និង លោក ស៊ុន យ៉េ សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់មេធាវី នៃគូភាគី

-ក្រោយពីបានពិភាក្សាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ហើយ.

តុលាការកំពូល

- យល់ឃើញថា បណ្តឹងសាទុក្ខលេខ ៤១២ ចុះថ្ងៃទី២៣-៩-៩៩ របស់លោកចាវ វេវរ និងលោកស្រីសុខ ជាវី ធ្វើឡើងក្នុងកំណត់ច្បាប់ តុលាការកំពូលអាចលើកយករឿងនេះ មកជំនុំជំរះ បានតាមមាត្រា ១៤ នៃច្បាប់ស្តីពីការចាត់តាំង និងសកម្មភាព របស់សាលាជំរះក្តី ។

-យល់ឃើញថា សាលាឧទ្ធរណ៍ បានបំពានទៅលើមាត្រា៧ វាក្យខណ្ឌ២ និងមាត្រា ៨ វាក្យខណ្ឌទី៣ នៃច្បាប់ស្តីពីការចាត់តាំង និងសកម្មភាពរបស់សាលាជំរះក្តី និងមាត្រា១៧៨ នៃច្បាប់ស្តីពី នីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌដោយបានលើកយកបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ដែលហួសរយៈពេលប្តឹងឧទ្ធរណ៍ ហើយមកដោះស្រាយ ។

-យល់ឃើញថា តុលាការក្រុងភ្នំពេញ បានជូនដំណឹងពីសាលក្រមកំបាំងមុខលេខ២៧ ក ចុះថ្ងៃទី ២៧-០២-៩៨ ដល់លោកលូ ហុង (LUO HONG) និងលោកស៊ុន យ៉េ តាមរយៈEMS ដោយមាន EE000058.181 KH និង EE000058218KH ហើយដែល PP EMS inquiry បានបញ្ជាក់ថា EMS Macau និង ចិនឲ្យសាម៉ីខ្លួននៅថ្ងៃទី ០៨-៤-៩៨ និង នៅថ្ងៃទី ១២-៤-៩៨ រួចហើយ ។

-យល់ឃើញថាលោកស៊ុន យ៉េ (JINGE) និងលោក ម៉ាទា ពីង (MATEPING) ដែលបានទទួលសិទ្ធិពីលោកលូ ហុង (LUOHONG) និងលោកស៊ុន យ៉េ នៅថ្ងៃ០៣-១១-៩៨ ហើយបានប្តឹងទាស់ និង ប្តឹងឧទ្ធរណ៍លើសាលដីក្រមលេខ២៧ ក ចុះថ្ងៃទី២៧-០២-៩៨ របស់តុលាការក្រុងភ្នំពេញ នៅថ្ងៃ១៦-១១-៩៨ នោះ គឺហួសរយៈពេលប្តឹងទាស់ និង ប្តឹងឧទ្ធរណ៍ ដែលត្រូវគិតចាប់ពីថ្ងៃ០៨-៤-៩៨ និង១២-៤-៩៨ ហើយ ។

-យល់ឃើញថា សាលដីកា រដ្ឋប្បវេណីលេខ ៥០៩ ចុះថ្ងៃទី២៩-៧-៩៩ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលបានសម្រេចសេចក្តីមកនេះ មានលក្ខណៈខុសឆ្គងទាំងទម្រង់ ទាំងគតិច្បាប់ ។

ហេតុដូច្នេះ

ទនិច្ឆ័យសេចក្តចំពោះមុខ ដើមចោទ និង តំណាងចុងចម្លើយ ចាត់ទុកជាចំពោះមុខគូក្ត

១- ទទួលបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ ៤១២ ចុះថ្ងៃទី២៣-៩-៩៩ របស់លោកចាវ វេវ និងអ្នកស្រីសុខ ជាវី ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ និង គតិច្បាប់ ។

២-ទុកជាមោឃៈសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ៥០៩ ចុះថ្ងៃទី២៩-៧-៩៩របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ទាំង-មូលដោយឥតបង្វិល ។

៣- បញ្ជូនសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ៣៧៥ ចុះថ្ងៃទី០១-១២-៥៩ របស់តុលាការកំពូលនៅតុលាការក្រុងភ្នំពេញ ដើម្បីអនុវត្តតាមច្បាប់ ។

៤- រឹបអូសប្រាក់ប្រដាប់ក្តីចំនួន ១៩.០០០រៀល ដែលលោក ចាវ វេវេ និងអ្នកស្រី សុខ ធារី បានបង់រួចហើយគឺ :

-ពន្ធចុះបញ្ជីក្តី និងពន្ធហ្នឹងចំនួន ៤.០០០រៀល ប៉ុន្តែប្រាក់នេះត្រូវកាត់ចំនួន ៨០០រៀល សម្រាប់ជារង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់ .

-ចំណាយលើកិច្ចប្រគល់ដីកាកោះចំនួន ១៥.០០០រៀល សរុប១៩០០០រៀល ហើយតម្រូវឱ្យលោកជីន ហ្សេ (JINGE)និងលោកម៉ា ទាពីង(MATEPING)សងប្រាក់១៩.០០០រៀលនេះ ឱ្យលោកចាវ វេវេ និង អ្នកស្រីសុខ ធារី វិញ ។

៥- សាលដីកានេះ ប្រកាសនាសវនាការជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី២០ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០០ ។